

[Sigsgaard.]

værdier, og disse værdier, virksomhedens aktiver, stiger altså. Det betyder igen, at kursene stiger på virksomhedens aktier, og denne gevinst kan jo indkasseres ved, at man sælger aktierne. Så kan regeringen komme og sige: nå ja, men så beskatter vi det. Og det gør man også meget beskedent, men selv det kan aktionærerne undgå, for de kan belåne deres aktier og ad den vej hale det udbytte hjem, som regeringen nu siger at den vil gribe ind over for. I øvrigt er kapitaldannelsen jo stadig væk privat; det, der sker, er bare, at man ikke lodder det så hurtigt ud. Udlodningen sker altså langsomere, senere vil den bare blive dobbelt så stor eller mere. Selv hvis udbyttet altså faktisk rammes og må skæres ned, og det er den situation, jeg taler om nu, så har det altså ingen betydning set på lidt længere sigt.

Men spørgsmålet er dernæst: vil denne lov overhovedet ramme udbytte, vil det skære dem ned? For hvis ikke det er tilfældet, så gælder de første betragtninger, jeg har gjort gældende, jo ikke, så er de ikke aktuelle, og dér kan man skelne mellem to typer af selskaber: for det første selskaber, der er behersket af en hovedaktionær, og dér betyder loven ingenting; han kan gardere sig over honorarer og tantiemer og på anden måde. For det andet er der de børsnoterede selskaber. Det typiske for de børsnoterede selskaber er, at de har en stor egenkapital, store reserver, og dér kan jeg sige, at jeg har prøvet på at gennemgå Greens Danske Fonds og Aktier og har kigget på rederierne — det er det eneste, der er mulighed for i den udgave — og denne hurtige undersøgelse viser, at ingen af disse rederier i det sidste år har betalt mere end 5 pct. af egenkapitalen. Og det er altså den grænse, man nu vil lave lov om — i virkeligheden ingen grænse. Loven vil f. eks. give rederiet Orient mulighed for at udbetale et udbytte på 40 pct. Det er et præcist tal, der meget godt belyser, i hvor høj grad det er blåløst, vi har med at gøre i dette lovforslag.

I dag, for at tage det sidste nye, har Nordisk Fjerfabrik offentliggjort sine regnskaber; de viser, at heller ikke denne virksomhed vil blive ramt af loven.

Hr. Ømann var inde på at nævne A. P. Møller osv., og der var jo nok, mente hr.

Ømann, flere virksomheder, der ikke ville blive ramt, fordi deres egenkapital er meget stor og de i forvejen, selv om de betaler store udbytter, ikke når op på de 5 pct. af egenkapitalen. Hr. Ømann kunne roligt være gået meget videre. Det normale er, at selskaberne betaler 3-4 pct. i udbytte set i forhold til egenkapitalen. Det vil altså være ganske få selskaber, der overhovedet kan blive berørt af denne lov. Men jeg synes, det er rimeligt i dag at forlange en undersøgelse; jeg har kun kunnet tage rederierne frem, og de bliver altså overhovedet ikke ramt. Man må forlange en undersøgelse af disse børsnoterede selskaber; hvor mange kan i det hele taget blive ramt?

Der er ikke meget ved, at regeringen kommer og siger til selskaberne: I må ikke udbetale udbytte, der er mere end så og så stort, når selskaberne overhovedet ikke har drømt om at udbetale sådanne udbytter. Det er simpelt hen et slag i luften. Men lad os få den undersøgelse, det var da kun rimeligt.

Dertil kommer, at lovforslaget er løst formuleret. Er forskudsafskrivninger f. eks. egenkapital, hr. handelsminister? Det er det jo regnskabsmæssigt, og det vil være helt urimeligt, at man får fradrag i indkomsten for forskudsafskrivninger, hvis man så regner dem med til egenkapitalen og dermed kan få sat udbyttet op i de tilfælde, hvor grænsen overhovedet måske kan blive aktuell, og det vil undersøgelsen jo vise. Altså, er forskudsafskrivningerne egenkapital? Er henlæggelserne til skatter egenkapital? Kan det altså også være med til at begrunde et højere udbytte i de tilfælde, hvor loven kommer til at virke?

Jeg synes, at dette er meget vagt, og jeg kan da også godt pege på, hvad der kunne gøres, hvis man ville have sådan en lov til at virke bare i et vist omfang. Så burde man fastsætte en bestemmelse, som sagde: der må ikke udbetales et udbytte, der i kroner og øre er højere end det laveste udbytte af de to foregående år. For der er jo nogen, der har forudset det, der kom her, der er nogen, der har garderet sig; derfor må man have de to foregående år.

Det er den ene bestemmelse. Den anden bestemmelse må gå ud på, at der skal være forbud mod stigninger for alle former for vederlag til aktionærer, løn, tantiemer, be-